

Левъ Н. Толстой.

Отъ Георги Цаневъ.

Преди сто години — на 28 август 1828 год. (ст. ст.) — въ руското село Ясная Поляна, въ богато графско имение, се роди най-голѣмиятъ човѣкъ на новото време — Левъ Николаевичъ Толстой. Неговиятъ

дълъгъ животъ, изпълненъ съ много тревожни събития и преломи, е примѣръ, какъ една богато надарена душа търси винаги най-доброто, най-възвишеното, за да служи нему. Тукъ има много блуждения, много рѣзки завои, но всички тѣ сж предизвикани отъ жаждата на едно сърдце, което дири най-прѣкия пътъ да се съедини съ другитѣ сърдца.

Още отъ малкъ Толстой се замисля надъ живота и надъ задачитѣ, които всѣки човѣкъ трѣбва да си постави въ него. Университетътъ не го задоволява, той го напуска и, 19 годишенъ, отива въ село да се занимава съ земедѣлие,

защото мисли, че по тоя начинъ ще бжде най-полезенъ на своя простъ и непросвѣтенъ народъ, на своитѣ селяни. Отваря училище, учи млади и стари на четмо и писмо. Но невежеството на руския селянинъ по онова

време било тѣй голѣмо, че благороднитѣ усилия на младия графъ не даватъ почти никакъвъ резултатъ. Отчаянъ, той се посветява на военна служба и заминава за Кавказъ. Тукъ всичко го увлича. Дивата красива кавказка природа го пленява, простиятъ животъ на планинцитѣ-казаки, незасегнатъ отъ никаква култура, го възхищава. И Толстой дохожда до убеждението, че, за да бжде човѣкъ щастливъ, нѣма нужда отъ разкошества, отъ богатство, а отъ чисто сърдце и проста душа. Не трѣбва да се угажда въ всичко на тѣлото, а да се живѣе естествено, просто, както природата

